

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/11/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7118011156
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kučera
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7118011156.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Kučeru, sudcov JUDr. Martina Michalanského a JUDr. Daniely Mitterpákovej v trestnej veci proti obžalovanému H. L. pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a iné, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 5T/58/2018 zo dňa 14. 11. 2018 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 4. marca 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie prokurátora.

odôvodnenie:

Okresný súd Košice I rozsudkom sp. zn. 5T/58/2018 zo dňa 14. 11. 2018 podľa § 285 písm. c/ Tr. por. oslobodil obžalovaného H. L. spod obžaloby okresnej prokuratúry pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v Košiciach, na Hlavnej ulici, na mieste verejnosti prístupnom, nachádzajúcom sa medzi historickou budovou Štátneho divadla Košice a parkom, dňa 1.11.2017 v čase približne o 01.00 hod. po predchádzajúcej hádke s S. V., fyzicky napadol poškodeného a to tak, že ho päťou udrel do tváre, čím mu spôsobil pomliaždenie s krvnou podliatinou okolia ľavého oka s tržnou ranou na vonkajšej časti očného kútika, zlomeninu spodiny ľavej očnice s posunutím úlomkov a zlomeninou vonkajšieho okraja čeľustnej kosti vľavo s vpáčením úlomkov smerom do čeľustnej dutiny, ktoré si vyžiadalo lekárske ošetrovanie a liečenie po dobu troch týždňov, počas ktorého bol sťažený obvyklý spôsob života poškodeného S. V.,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie okresný prokurátor. Má zato, že výsledky vykonaného dokazovania tak v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom bez akýkoľvek pochybností preukazujú, že skutok, ktorý sa obžalobou kladie obžalovanému za vinu sa stal, je trestným činom a spáchal ho obžalovaný. Túto skutočnosť preukazujú priame, ako aj nepriame dôkazy, ktoré vytvárajú logický sled skutočností, ktoré vo spojom súhrne preukazujú, že obžalovaný spáchal skutok, ktorý sa mu kladie za vinu. Podľa jeho názoru okresný súd v predmetnej veci nesprávne vyhodnotil dôkazy. Poukázal na výpovede poškodeného S. V., v rámci ktorých menovaný jednoznačne a bez akýkoľvek pochybností usvedčil obžalovaného ako páchatela skutku, teda ako osobu, ktorá ho fyzicky napadla a udrela. Je síce pravdou, že poškodený vo výpovedi z prípravného konania zo dňa 22. 1. 2018 a pri konfrontácii z prípravného konania uviedol, že si nepamätá, kto ho napadol, avšak rozpor vo svojich výpovediach logicky zdôvodnil strachom z obžalovaného, čo je vzhľadom na charakter spáchaného skutku akceptovateľné vysvetlenie rozporov vo výpovediach. Z okolností prípadu bolo už v prípravnom konaní jednoznačne zrejmé, že poškodený účelovo zmenil svoju predchádzajúcu výpoveď a preto nebol dôvod uveriť zmenenej výpovedi poškodeného uveriť. Túto skutočnosť a teda, že išlo o účelovú

zmenu výpovede zo strachu poškodeného v konečnom dôsledku poškodený aj sám potvrdil vo výpovedi na hlavnom pojednávaní. Okresný súd vyhodnotil poškodeného S. V. ako nedôveryhodného, s čím sa prokurátor nestotožňuje, pretože poškodený logicky vysvetlil rozpor vo výpovediach strachom z obžalovaného, čo je možné z ľudského hľadiska považovať, vzhľadom na násilnú povahu predmetného skutku za absolútne prirodzené.

Uviedol, že závery znaleckého posudku jednoznačne korešpondujú s výpoveďou poškodeného, z ktorých vyplýva skutočnosť, že zaznamenané zranenia poškodeného zodpovedajú vzniku spôsobom tak, ako to uvádza samotný poškodený a teda cieleným izolovaným úderom rukou - päšťou, pričom vznik zranení poškodeného iným náhodným spôsobom je vzhľadom na lokalizáciu a charakter zaznamenaných zranení poškodeného menej pravdepodobný. Závery znaleckého posudku zároveň vyvracajú obhajobu obžalovaného spočívajúcu v tom, že zranenia utrpel poškodený pádom na zem potom, ako sa poškodený vzájomne sotil so svedkom V. O..

Poukázal ďalej na výpovede svedkov a to V. O., E. F. a Z. Y., ktorí uviedli, že poškodenýa obžalovaný mali medzi sebou verbálny konflikt, čo korešponduje s výpoveďou poškodeného, že fyzickému napadnutiu poškodeného obžalovaným predchádzal verbálny konflikt. Z uvedeného dôvodu preto nie je možné výpovede vypočutých svedkov považovať za výpovede, ktoré by svedčili v prospech obžalovaného, ako to vyhodnotil okresný súd v odôvodnení rozsudku. Aj napriek tomu, že výpovede svedkov priamo nepreukazujú žiadne skutočnosti, možno ich minimálne vyhodnotiť ako dôkazy, ktoré podporujú výpoveď poškodeného a ktoré nepriamo usvedčujú obžalovaného zo spáchania skutku.

S poukazom na uvedené skutočnosti považuje rozsudok okresného súdu za nezákonný, pretože vychádza z nesprávne vyhodnoteného skutkového stavu a preto navrhol, aby krajský súd rozsudok okresného súdu zrušil a prikázal mu, aby vo veci znova konal a rozhodol.

K odvolaniu prokurátora sa obžalovaný vyjadril v tom smere, že podľa jeho názoru odvolaním napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu je správne.

V celom rozsahu sa stotožňuje s názorom prvostupňového súdu, ktorý konštatuje v odôvodnení svojho rozhodnutia, že bez akýchkoľvek pochybností v trestnom konaní bolo preukázané len to, že došlo k spáchaniu skutku, ktorý je predmetom konania a ktorý má znaky trestného činu, avšak skutočnosti tvrdené v obžalobe o tom, že sa mal skutku dopustiť obžalovaný bez rozumných pochybností preukázané neboli. Prvostupňový súd správne vyhodnotil jednotlivé výpovede poškodeného S. V. ako nedôveryhodné, keďže tento očividne počas celého konania orgány činné v trestnom konaní zavádzal, tvrdiac, že najskôr nevedel kto ho napadol, účelovo svoje výpovede menil a odrazu na hlavnom pojednávaní uviedol, že to bol on, ktorý ho napadol a udril. Má za to, že okresný súd si osvojil jeho priamy postoj k veci a popieranie spáchania trestného činu jeho osobou a to vo všetkých fázach trestného konania, osvojil si pravdivosť a vieryhodnosť výpovedí svedkov V. O. a E. F., ktorí nesporne potvrdili, že fyzický incident spôsobil V. O., popísali tento skutok a nevideli žiaden konflikt medzi obžalovaným a poškodeným.

Poukázal nato, že okresný prokurátor sa vo svojom odvolaní vôbec nevysporiadal s hlavnými a podstatnými dôkazmi a to výpoveďou svedka V. O., E. F. a v písomne podanom odvolaní pracuje s domnienkami tvrdiac, že keď svedkovia konflikt medzi ním a poškodeným nevideli, ešte neznamená, že k nemu nedošlo. Iný konflikt však preukázaný počas celého konania pred orgánmi činnými v trestnom konaní nebol. Z uvedených dôvodov je nesporné, že v konaní nebolo jediného dôkazu, ktorý by preukazoval, že sa skutku tak, ako je popísaný v obžalobe dopustil on a že k takémuto skutku došlo. S poukazom na uvedené navrhol, aby odvolací súd odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkový a právny záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a vyčerpávajúcim spôsobom rozviedol, na základe akých dôvodov dospel k oslobodzujúcemu rozhodnutiu.

Závery okresného súdu prezentované vo výrokovvej časti rozsudku a ich odôvodnenie si krajský súd v celom rozsahu osvojil a preto v podrobnostiach na zákonné a vyčerpávajúce odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa odkazuje.

Aj podľa názoru krajského súdu výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade odôvodňujú postup podľa § 285 písm. c/ Tr. por., pretože nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Krajský súd zistil, že okresný súd vykonal rozsiahle dokazovanie, vykonané dôkazy zákonným spôsobom vyhodnotil a v napadnutom rozsudku logicky a presvedčivo rozviedol, akými právnymi úvahami sa riadil, keď dospel k oslobodzujúcemu výroku.

V napadnutom rozsudku okresný súd veľmi podrobne po vyhodnotení vykonaných dôkazov poukázal na výpoveď obžalovaného, ktorý popiera trestný čin, pričom poukázal na výpoveď svedka V. O., ktorý vypovedal v prospech obžalovaného.

Tak, ako to zistil krajský súd a ako to uviedol v napadnutom rozsudku aj okresný súd, obžalovaného zo spáchaného skutku a z fyzického útoku usvedčoval len svedok - poškodený S. V. a to len na hlavnom pojednávaní. Tak, ako na to poukázal okresný súd, poškodený v prípravnom konaní opakovane a aj pri konfrontácii s obžalovaným, ktorý už bol v procesnej pozícii obvineného uvádza, že si nepamätá, kto ho napadol. Poškodený rozpory vo svojich výpovediach vysvetlil tým, že nechcel, aby to „išlo pred súd“.

Okresný súd podľa názoru krajského súdu po podrobnom vyhodnotení všetkých výpovedí poškodeného dospel k správne mu záveru, že nemožno jednoznačne akceptovať len usvedčujúcu výpoveď poškodeného. Aj podľa názoru krajského súdu po vzniknutých rozporov medzi výpoveďou z prípravného konania a na hlavnom pojednávaní nemožno v celom kontexte vyhodnotiť výpoveď poškodeného bez akýchkoľvek pochybností ako priamo usvedčujúcu zo skutku, ktorý mal spáchať obžalovaný.

V tejto súvislosti okresný súd poukázal na vykonaný dôkaz v prípravnom konaní a to na rekogníciu a poukázal nato, že zo zápisnice o rekognícii vyplýva iba jedna skutočnosť, a to konkrétne na predložených fotografiách poškodený spoznal nejakú osobu a uviedol, že pozná obžalovaného.

Okresný súd takto vykonaný procesný úkon vyhodnotil ako neupotrebitelný, spočívajúci v absencii postupu podľa § 126 ods. 1 Tr. por., pretože poškodený nebol vyzvaný, aby opísal opoznávanú osobu a poškodený, ani obžalovaného neoznačil za páchatela, len za osobu, ktorú pozná.

Aj s týmto právnym vyhodnotením procesného úkonu a to konkrétne k vykonanej rekognícii sa krajský súd stotožnil a to z týchto dôvodov.

Podľa § 126 Tr. por. je upravená rekognícia a to konkrétne :

ods. 1 :

Ak sa má výsluchom zistiť totožnosť nejakej osoby alebo veci, vyzve sa obvinený, aby ju opísal. Až potom sa mu má osoba alebo vec ukázať a to medzi viacerými osobami podrobného zovňajšku alebo vecami toho istého druhu,

ods. 2 :

Rekogníciu možno vykonať aj podľa fotografií, prípadne s použitím technických prostriedkov.

Logickým a gramatickým výkladom ustanovenia § 126 ods. 1, 2 Tr. por. je daný kogentne zákonom ustanoveným postupom vykonanie rekognície, čo v danom prípade tak, ako na to poukázal okresný súd a ako to vyplýva zo zápisnice o rekognícii na č.l. 47 až 50, nevyplýva.

Záver okresného súdu o oslobodení obžalovaného podľa § 285 písm. c/ Tr. por. a to, že nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný, je podľa názoru krajského súdu správny a zákonný.

Krajský súd poukazuje na judikatúru súdov SR, ako aj príslušné ustanovenia Trestného poriadku vo vzťahu k dokazovaniu a uznaniu viny a zhŕňa, že po vykonanom dokazovaní súd musí mať bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že skutok sa stal a že ho spáchala konkrétna osoba, v tomto prípade obžalovaný, bez možnosti pripustenia aj inej verzie a to konkrétne v rámci osobnej obhajoby obžalovaného, ktorú namietal v podstate v priebehu celého trestného stíhania.

Záver okresného súdu, že po vykonaní dokazovania bolo potrebné obžalovaného oslobodiť spod obžaloby Okresného prokurátora Košice I, pretože výsledky dokazovania jednoznačne nepreukazovali, že skutok spáchal obžalovaný, považuje aj krajský súd za správny a zákonný. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na zrejmú nesprávnosť v odôvodnení napadnutého rozsudku na č.l. 4, kde okresný súd nesprávne označil právnu kvalifikáciu, pre ktorú bola podaná obžaloba, avšak táto nesprávnosť v odôvodnení napadnutého rozsudku, podľa názoru krajského súdu nemala podstatný význam pre meritórne rozhodnutie odvolacieho súdu.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.